

Rákosmenti Műzeumi Estek

Orosz Károly felvétele

Kossuth Lajos emléktábla, Simorka Sándor, Orosz Károly, 1998, bronz, Kossuth Lajos Ált. Isk., Rákoskert

Nagy János másik nagyméretű alkotása a „Város” című alumínium pannó a Rákoskerti Művelődési Ház fogadóterében került elhelyezésre 1978-ban. Az alumínium pannó absztrakt kompozíciója nem csupán pontos, geometrikus formákban gondolkodik, hanem a fém felületének fényjátékát, megcsillanását is belekombinálja a mű hatásmechanizmusába.

Ferenczi Zsuzsa textilművész a legkülönbözőbb textiltechnikákban való jártassága mellett, számos más technikában is alkot. A Rákoskerti Művelődési Házban „Aranykor” című alkotása került elhelyezésre 2008-ban. A vegyes technikával készült mű (print, pasztell, vászon) korabeli fényképek részleteit applikálja vászonra, felidézve a régi Rákoskert hangulatát. A képeket színes, a régi házfalak lehulló vakolatára emlékeztető környezetbe helyezi, amivel különleges hangulatot sugároz a néző felé.

Mecseki Hargita 2004-ben készült „Műsák” című bronz domborműve a Rákoskerti Művelődési Házban működő Ascher Színház bejáratát díszíti. A kompozíció két része szervesen összefügg, egységes egészet alkot. A daloló és fuvalázó leányalakok, egymás felé fordulva közösen zenélnek. Szálló hajuk, ruhájuk légiesen lebegő drapériája (amit a bronzfelület finom patinája is erősít), átszellemült, távolba révedő tekintetük, mintegy bevezeti az érdeklődőt a színház sejtelmes világába.

Bedey Gábor (1961-) szobrászmű-

vész készítette a „Wass Albert emlékkő” című márvány kompozíciót, amelyet Rákosmente Önkormányzata állíttatott 2008-ban a Pesti út - Erzsébet körút találkozásánál.

A rákoskerti Kossuth Lajos Általános Iskola falára készített 1998-ban Simorka Sándor (1961-) szobrászművész és Orosz Károly (1956-) keramikusművész Kossuth Lajos emléktáblát bronzból. A szépen kidolgozott, finoman cizellált portré mintegy pecsétként jelenik meg a mögötte háttér-

ként lobogó zászlón. A zászló hullámzó felületére felrakott betűk, harmonikusan követik a drapéria adta íveket.

A rákoskerti Százszorszép Óvoda (Rezgő utca 15.) külső és belső terein számos művészeti alkotás került elhelyezésre.

Az óvoda kertjében Dombrádi István szobrászművész „Százszorszép” című, 2009-ben készített díszítőplasztikáját láthatjuk, amelynek eredetije bronzból készült, majd miután ellopták, a művész bronzozott műgyantából elkészített másolatát helyezték el a kertben.

Dombrádi István 2012 tavaszán avatott újabb, kőből faragott szobra az „Anyaság” címet viseli.

Lipták György (1951-) grafikusművész üvegfestményei érdekes színfoltjai az óvoda belső terének.

Az óvoda lépcsőházának fordulójában a 2000-ben elhelyezett nagyméretű kerámia domborművet Bedey Gábor szobrászművész tervezte és kivitelezte „Világkép” címmel.

A kompozíció gyermekrajzhoz hasonlítható szimbólumrendszere, közérthetősége, élénk színvilága méltán áraszt környezetében jó hangulatot.

Ha olvasóink között vannak, akik kíváncsiak azokra a közterületen elhelyezett alkotásokra, amelyek az utcáról nem láthatók, bátran kérjenek bebozsátást a fentebb ismertetett közintézményekbe, hogy személyesen is megtekinthessék a műveket.

Fejér Gyula felvétele

Műsák, Mecseki Hargita, 2004, vörösréz domborítás, Rákoskerti Művelődési Ház

Rákosmenti Múzeum

Hódos Mária

**Köztéri műalkotások Rákosmentén IV.
Rákoscsaba, Rákoscsabaújtelep, Rákoskert**

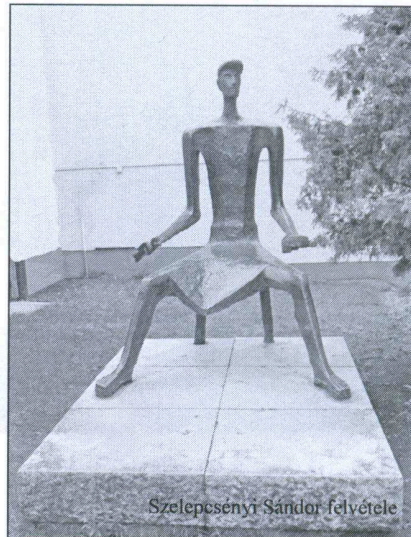
A Rákosmenti Múzeumi Estek oldalain eddig már számba vettük a Rákoskeresztúron felállított azon köztéri műalkotásokat, amelyeknek mesterei már nem élnek, illetve végigjártuk Rákosliget és Rákoshegy köztereit.

Ebben a számunkban kerületünknek eddig még nem említett elődtelepülésein folytatjuk képzeletbeli sétánkat.

Rákosmente legújabb kerületrészében **Rákoskerten** a legtöbb műalkotást a Rákoskerti Művelődési Házban találjuk.

A ház udvarán fogadja a látogatókat **Laborcz Ferenc** (1908-1971) szobrászművész „**Pihenő munkás**” című bronzszobra. A nagyméretű mű 1980-ban készült a rákosligeti Hősök terére, és onnan került át mai helyére. A 70-es évek végére, 80-as évek elejére a munkásszobor, mint kategória értelmezése kitágul, elsődleges

propagandaszerepe háttérbe szorult. Lassan teret nyernek, létjogosultságot kapnak a személyes hangvételű, kísérletező jellegű munkák. A Pihenő munkás arányrendszerében, kompozíciójában, lendületes szögletességében újszerű látásmódot közvetít. Enyhe iróniával átítatott modern felfogásról tanúskodó alkotás.

*Pihenő munkás,
Laborcz Ferenc, 1980, bronz,
Rákoskerti Művelődési Ház*

Nagy János (1922-2009) festőművész „**Kútnál**” című nagyméretű faintarziája, amely 1978-ban készült, a Rákoskerti Művelődési Ház színháztermében, az utólag megépített színpad háttérfalaként jelenik meg. Nagy János 1947-ben végezte el a Magyar Képzőművészeti Főiskolát, ahol Szőnyi István volt a mestere. 1956-tól élt Rákosligeten és rajztanárként dolgozott. Számos festészeti technikában alkotott maradandót, az olajképektől a nagyméretű, murális faintarziáig. A művész a rendelkezésre álló szabad falfelület kitöltése érdekében geometrikus elemekkel bővítette a kompozíció központi részét, ahol korsókkal vizet hordó női alakokat láthatunk az íves árkádokkal tagolt kút körül. Mintha visszaköszönne Csontváry Kosztka Tivadar emléke az alakok mozdulataiban. Kihasználva a faintarzia adta technikai lehetőségeket, színekben és formákban egyaránt harmonikus, kiegyensúlyozottan ritmikus alkotást hozott létre a művész.